

Predikan Kyndelsmässodagen, Uppenbarelsens ljus

Text: Ingen Gt-text, 1 Joh 1:5-7, Lukas 2:22-40, Centrumkyrkan 4/2 2018

Psalm: 37, 61, 866 O Guds Lamm, Sv Ps 331/PoS 338:1-5 + Kör

*Kyndelsmässodagen – Jungfru Marie Kyrkogångsdag
- eller som den också har hetat: Marie rening – Marie ljusmässa*

Inledning – En längre inledning mot den som var i predikan:

Ave Maria

Hell dig Maria, du högt benådade!
Herren är med dig.
Välsignad vare du bland kvinnor
och välsignad vare din livsfrukt Jesus.
Heliga Maria, Guds moder,
bed för oss syndare nu
och i vår dödsstund.

Kyndelsmässodagen avslutar vårt julfirande.
Rubriken knyter an till både Julens och Trettondedagstidens
tema: *Kristus som världens ljus och Guds härlighets uppenbarelse.*
Det är en ljusinvigningsdag och kallas därför också *Marie ljusmässa*,
- gammal ljusfest som nu sätter sin prägel på dagen
och som har givit den namnet *Kyndelsmässodagen*,
av fornnordiskans *kyndel: ljus*.

Kyndelsmässodagens budskap hör samman med
Gt:s offer- och renhetsregler.
På den åttonde dagen skulle en pojke omskäras
och då fick han sitt namn.

Barndopet skulle med anledning av denna tradition
ske på barnets åttonde dag.
Fram till 1951 så var det också på dopdagen
som barnets namn förkunnades för första gången.
Därför sa vi tidigare: Jag är döpt till...
Ett språkbruk som börjar försvinna.

Offerreglerna inom judendomen innebar att allt förstfött tillhörde Gud, och istället för ett barn så offrades ett djur. *Renhetsreglerna* tillskrev en kvinna vara oren i fyrtio dagar efter förlossningen.

Fyrto dagar efter Jesu födelse firar vi Kyndelsmässodagen. (*Jungfru Marie kyrkogångsdag* eller *Marie rening: purificatio Mariae*).

Då bär Maria fram sitt renhetsoffer i templet, och då bär hon fram sitt förstfödda barn. (Lukas 2:22-40)

Kyndelsmässodagen hör till de ursprungliga festdagarna inom julkretsen.

Då Jesu födelse ännu firades den 6 januari inföll Marie kyrkogångsdag den 14 februari.

Kyndelsmässodagen firades som en egen helgdag den 2 februari fram till 1772.

Då infann sig *Den stora helgdöden*.

Tidigare fanns det flera Maria-dagar.

In på 1900-talet fanns en ordning inom Svenska kyrkan för *kyrktagning*, den kallades: *En moders tacksägelse*.

Det försvann i och med den nya kyrkohandboken 1942.

Namnet *Jesus* kommer av den grekiska och latinska formen av *Joshua*.

Namnet Maria kommer av den en grekisk och latinsk formen av Mirjam.

Enligt legenden kom Marias mamma Anna från Betlehem och pappan Joakim från Nasaret.

Mamman tillhörde eventuellt en gren av Davids ätt.

Predikan

Författaren Alf Henriksson skrev, de numera välkända orden, till minne av sin vän Jolo:

*Ibland liksom hejdar sig tiden ett slag
och någonting alldeles oväntat sker.
Världen förändrar sig varje dag
men ibland blir den aldrig densamma mer.*

Eller som vi under många år har sett och hört inom reklamen:
Plötsligt händer det!

Plötsligt händer det när vi får oväntat besök,
eller när någon kommer som vi inte hade förväntat oss –
men ändå hoppats på.

I berättelsen om Symeons möte med Jesusbarnet
så får jag den känslan.
Att den var någonting utöver det vanliga och ovanliga,
men ändå någonting som Symeon hade förväntat sig.
Att han trodde så pass starkt på Guds nåd i sitt liv
och på att under kunde ske!

Och det är med samma förståelse som jag själv läser texten.
Jag kan inte förstå den utifrån någon objektiv sanning,
utan utifrån tron på att under kan ske – i mitt liv – i ditt liv!

Plötsligt sker det oförutsägbara,
det oväntade, det som drabbar oss på djupet.

I Episteltexten läste vi:
”Detta är budskapet som vi har hört av Jesus Kristus
och förkunnar för er: att Gud är ljus
och att inget mörker finns i honom.”

Jag älskar 1 Johannesbrevet!
För den Johannes som vi möter där
– vem det nu kan vara – det vet man inte –
han är så trosviss, så på djupet övertygad om det han säger.

Ja: ”... Gud är ljus och att inget mörker finns i honom.”

Men vi vet ändå att det finns så mycket mörker,
för vi möter det överallt och hela tiden.

Men jag har ett talesätt som hjälper mig i svåra stunder:

”Good is good – and bad is good!”

”Bra är bra – och dåligt är bra!”

(Kanske har jag sagt det förut? Men nå väl...)

Orden går inte att överföra på allt och i alla situationer,
det skulle kunna bli alltför syniskt,
men de hjälper mig att få perspektiv på tillvaron.

Att inte instinktivt tänka att saker och ting är till min nackdel,
utan att utgå ifrån att saker och ting
– som till synes verkar negativa
och som för stunden känns svåra
– kan leda till – och är menade till –
att i längden bli till någonting bättre –
eller till och med – till det bästa.

Ja, vi får fråga oss:

- Vad har skett i mitt liv som i första stund verkade dåligt,
men som med tiden blev till det bättre? Till det bästa?

- Ja, det är värt att tänka på!

Själv har jag under livets gång, då och då,
behövt överlevnadsstrategier och det här är en sådan.
Eller som Leonard Cohen sjunger i sin sång Anthem:

*“There is a crack in everything
that’s how the light gets in.”*

*”Det finns en spricka i allting
där ljuset sipprar in.”*

I översättning av Tomas Boström

Vi lyssnar på den! Cecilia sjunger...

Ja, vi behöver ljuset!
Och nu kommer ljuset.
För varje dag ljusnar det allt mer
och för med sig hopp och framtidstro.
Våren, solen, och värmen kommer
och snart så kommer sommaren!

Det som sker i naturen ger mig hopp om min egen framtid:
om att dödens udd är bruten
och om att det eviga livet är ett faktum!

Att en port står öppen för Symeon
och för var och en av oss att träda in igenom
– inte enbart i livet efter detta –
utan även här och nu: i varje möte, i varje ny situation.

Vi lever ”i världen, men inte av världen”.
Vi delar världens villkor med allt och alla,
men vi bärs av det eviga hoppet!

Och ur *det eviga hoppet* växer livet
– ett liv i överflöd!

*Ljuset var i dina ögon
och i dina ögon såg jag ljuset.
Djupt in i dina ögon gick jag
tack vare ljuset.
Ljuset som var du.*

Amen